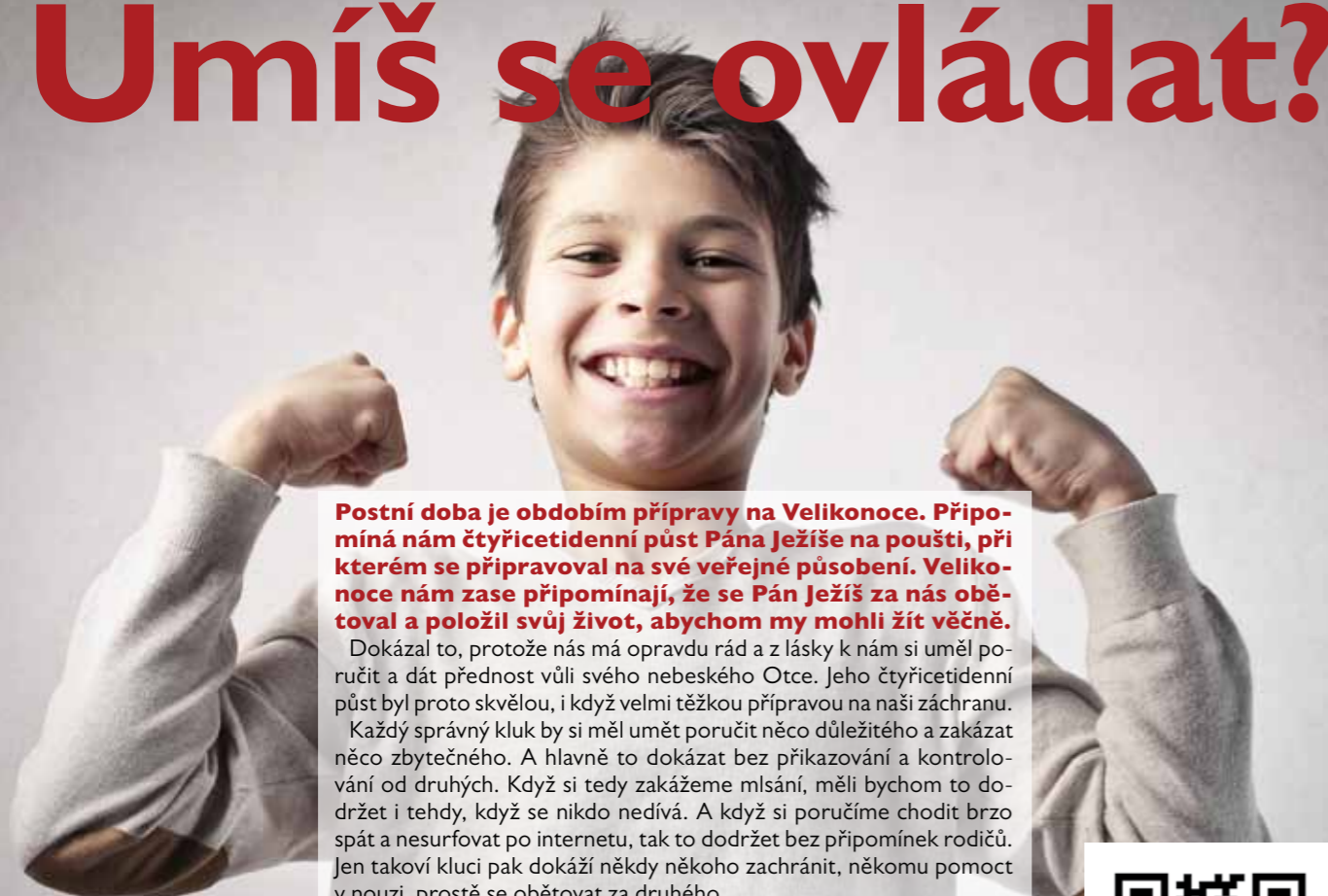

Umíš se ovládat?

Postní doba je obdobím přípravy na Velikonoce. Připomíná nám čtyřicetidenní půst Pána Ježíše na poušti, při kterém se připravoval na své veřejné působení. Velikonoce nám zase připomínají, že se Pán Ježíš za nás obětoval a položil svůj život, abychom my mohli žít věčně.

Dokázal to, protože nás má opravdu rád a z lásky k nám si uměl poručit a dát přednost vůli svého nebeského Otce. Jeho čtyřicetidenní půst byl proto skvělou, i když velmi těžkou přípravou na naši záchranu.

Každý správný kluk by si měl umět poručit něco důležitého a zakázat něco zbytečného. A hlavně to dokázat bez přikazování a kontrolování od druhých. Když si tedy zakážeme mlsání, měli bychom to dodržet i tehdy, když se nikdo nedívá. A když si poručíme chodit brzo spát a nesurfovat po internetu, tak to dodržet bez připomínek rodičů. Jen takoví kluci pak dokáží někdy někoho zachránit, někomu pomoci v nouzi, prostě se obětovat za druhého.

Kdo se umí ovládat, dokáže víc pomáhat druhým a zažije nejedno štěstí. Nevěříte?

Zkuste si na youtube najít video o chudém klukovi, který v lékárně ukradl lék pro svou nemocnou maminku. Uvidíte, jak se zachovala majitelka lékárny, jak majitel vedlejšího bufetu, jak jeho dcerka a jak jednou i jeden neznámý lékař... Uvidíte, co to znamená ovládat se, smilovat se, a jak to jednou může znamenat zvláštní štěstí...

Vše na <https://www.youtube.com/watch?v=0YLYBIT0GDQ>

Foto: Oily - Dollarphtoclub

Den pro Pána

Slyšel jsem, že papež František vloni vyhlásil Den pro Pána.

Co to je a bude to i letos?

Martin, 15 let

Vloni přišel Svätý otec František s novou iniciativou pro křesťanská společenství – Den pro Pána. V pátek a sobotu čtvrtého postního týdne má být věnováno 24 hodin adoraci a možnosti přijmout svátost smíření. Loňský Den pro Pána byl „startovní“ a neprobíhal ve všech farnostech. Letošní by měl být na více místech, neboť si to papež přeje v bule (papežská listina s důležitým významem) Misericordiae vultus, kterou vyhlásil Svätý rok milosrdenství (viz čl. 17).

Postní doba je více zaměřena na modlitbu, půst a dobročinnost. Proto tento termín, který je jejím středem. I ve vašich farnostech se Den pro Pána může uskutečnit. Možná bude dobré, když nabídnete vašim kněžím, že jim rádi pomůžete.

A co při adoraci dělat? Prostě být před Pánem, děkovat mu, klanět se mu a velebit ho za jeho milosrdenství k nám lidem. Lze přitom použít texty Písma svätého jako meditaci, abychom objevili milosrdnou Otcovu tvář. Je nutné umět naslouchat Božímu slovu, které je vnuknuté Duchem Svätým svätopiscům. Ono je plné života a síly, proto má zvláštní moc nás přetvářet a formovat. Tak se budeme stále více připodobňovat Pánu Ježíši. Nebojte se vzít si texty evangelia, pomodlit se k Duchu Svätému a začít. I když to bude ze začátku těžké a dlouhé. Je dobré si stanovit přesnou dobu na adoraci spojenou s meditací, třeba půl hodiny (starší i hodinu) a tento čas opravdu dodržet. Po úvodní modlitbě lze pomalu číst stanovený úryvek a v modlitbě se ptát: Co říká tento text mně? Co z toho pro mne vyplývá? V čem se mám změnit? Nebo dokonce se ptát, v čem mě provokuje. Můžete si vzít i kousek papíru a tužku a myšlenky si zapisovat. Nakonec je dobré za vše poděkovat a dát si jedno konkrétní předsevzetí. Adorace se opravdu může zdát dlouhá, ale čas strávený s Pánem Ježíšem není ztracený, ale získaný a obohacující.

redakce

Papež o Bibli k mladým: Je to nebezpečné čtení

Papež František napsal předmluvu ke zvláštnímu vydání Bible pro mládež. Kniha je na první pohled přitažlivá množstvím fotografií a reprodukcí děl výtvarného umění. Komiksový průvodce je vodítkem spojujícím jednotlivé biblické texty od stvoření až po Apokalypsu.

Papež František ve své předmluvě napsal: „Moji drazí mladí přátelé, kdybyste viděli moji Bibli, možná by vás vůbec nezaujala. Řekli byste si: „Cože? Toto je papežova Bible? Ta stará a ohmataná kniha?“ Možná byste mi chtěli darovat novou, třeba za tisíc euro, ale nechtěl bych ji. Mám rád svoji starou Bibli, která mne provází celý život. Viděla moji radost, byla skropena mými slzami, je mým nedocenitelným pokladem. Z ní žiji a za nic na světě bych ji nedal pryč.

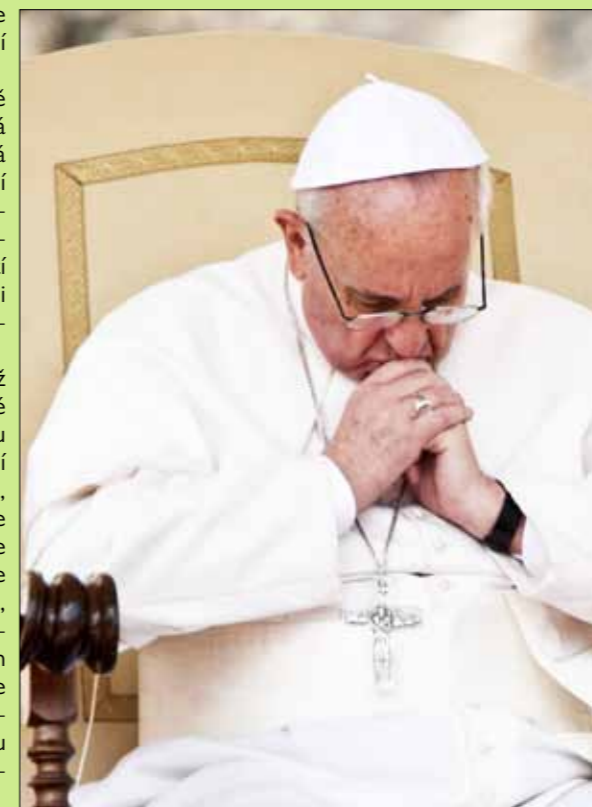
Bible pro mládež, kterou jste právě otevřeli, se mi moc líbí. Je živá, oplývá svědectvími svätých mladých, vyvolává chuť přečíst ji jedním dechem, od první do poslední stránky. A co potom? Potom ji schováte, zmizí v regálu knihovničky, možná se ocitne vzadu, ve třetí řadě a začne ji pokrývat prach. Až ji jednoho dne vaše děti prodají do antikvariátu. Ne, takto to nesmí být!

Chci vám říci jedno: Ještě více než v počátcích církve jsou dnes křesťané pronásledováni. Z jakého důvodu? Jsou pronásledováni, protože nosí znamení kříže a dosvědčují Krista; jsou souzeni, protože mají Bibli. Je zřejmé, že Bible je kniha krajně nebezpečná, dokonce natolik riziková, že v určitých zemích je s tím, kdo Bibli vlastní, zacházeno tak, jako by měl ve skříni schované výbušniny! Mahátma Gándhí, který křesťanem nebyl, jednou řekl: „Vám křesťanům je svěřen text, který obsahuje tolik dynamitu, že by mohl vyhodit do vzduchu celou civilizaci, podrobit si svět a přinést pokoj planetě zmítané válkou.“

Co tedy držíte v ruce? Mistrovské literární dílo? Sbíрку starodávných a krásných historek? Mnoha křesťanům, kteří se nechají kvůli Bibli věznit a mučit, by se v takovém případě muselo říci: „Jste hloupí a neprozíraví,

vždyť je to jen literární dílo!“ Nikoli, Božím Slovem přišlo na svět světlo, které nikdy nezhasne.

Máte tedy v rukou něco božského: knihu jako oheň, knihu, kterou promlouvá Bůh. Proto si pamatujte: Bible není k tomu, abyste ji založili do knihovny, ale spíše proto, abyste ji drželi v rukou, často, denně ji četli, ať sami,

nebo spolu s někým. Ostatně, společně sportujete a chodíte nakupovat, tak proč byste společně – ve dvou, třech či čtyřech – nečetli Bibli? Třeba venku, ponoření v přírodě, v lese,

u moře, večer při svíčke... uděláte silnou zkušenost, která vámi zacloumá. Anebo budete mít strach, že budete vypadat před druhými směšně?

Čtete pozorně. Nezástávejte na povrchu jako při čtení komiksu! Boží Slovo prostě nelze přečíst najednou! Spíše se ptejte: „Co říká mému srdci? Těmito slovy ke mně promlouvá Bůh? Možná vzbuzuje moji touhu, moji hlubokou žízeň? Co mám dělat?“ Jedině tak bude moci Boží Slovo rozvinout veškerou svoji sílu; jediné tak může být náš život proměněn a stane se plným a krásným.

Svěřím se vám s tím, jak svoji starou Bibli čtu já: často ji vezmu, kousek si přečtu, potom ji odložím stranou a nechám na sebe hledět Pána. Ne, že já se dívám na Pána, ale On na mne: Bůh je opravdu přítomen. Nechám se od Něho pozorovat a cítím – a není to zajisté žádný sentimentalismus – vnímám v hloubi to, co mi Pán říká.

Někdy nemluví, a pak neslyším nic, jen prázdno, samé prázdno... Ale trpělivě tak setrvávám a čekám, ve čtení a v modlitbě. Modlím se vsedě, protože klečení mi nedělá dobře. Někdy při modlitbě dokonce usnu, ale to nevadí: jsem jako dítě, které je nablízku svému Otci, a to je to, co je důležité.

Jestli mne chcete potěšit, čtete Bibli. Váš papež František.

Paní učitelka zadává žákům při hodině literatury povinnou četbu:

„Žáci, přečtete si knihu Výlety pana Broučka.“

„Do patnáctého století?“ ptá se Jiříček.

„Ne, do příštího týdne.“

Článek převzat z Radia Vaticana s laskavým dovolením otce Milana Glasera